

PSI-BLADET

Organ for NORSK FORENING FOR PSYKISK STUDIUM OG INFORMASJON.

NUMMER 1

*

APRIL 1990

*

17 ÅRGANG

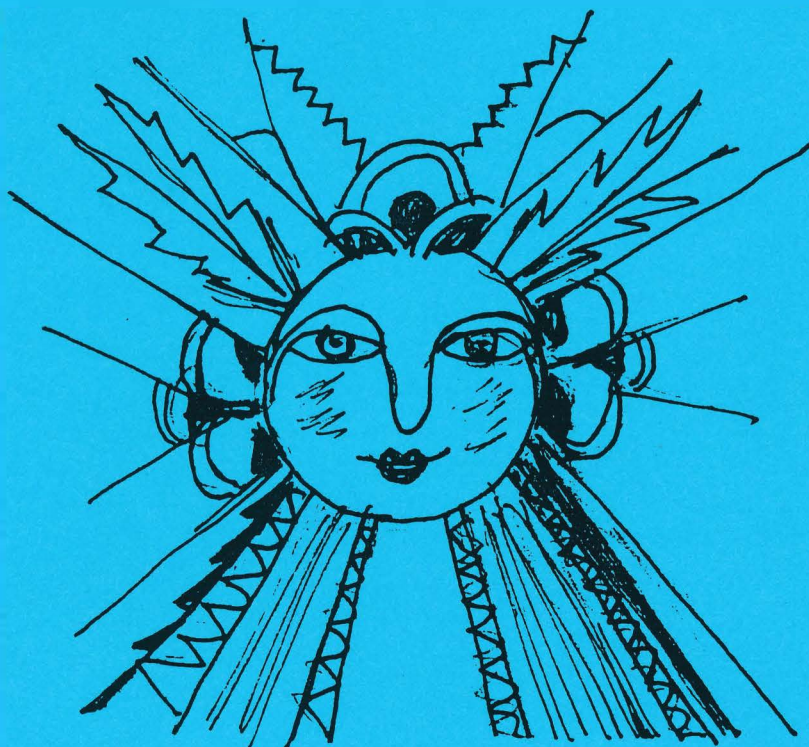
Forsiden på bladet er TAROT-kort nr. XIX - THE SUN - som symboliserer lys, energi, glede, frihet.

Det er valgt både fordi SOLEN gir nytt liv til Moder Jord om våren, får alt levende - både planter, dyr og mennesker - til å vokse og gro, strekke seg mot lyset og friheten, kaste den gamle hammen og streve mot å bli så vakker og fullendt som mulig, mot å gjøre seg fullkommen - riktig glede seg over endelig å være i lyset !

- og også fordi det passet så godt sammen med den kinesiske astrologi - (se Red. spalte) iår er nemlig Hestens år - den galopperer stolt og majestetisk inn i det nye året og bringer med seg en følelse av frihet, vitalitet og energi.

SOLEN bringer lys og opplysning, SOL-energien kan transformere det vanlige menneske til en guddommelig KILDE som ikke lenger behøver hjelp, men som GIR lys videre til alt levende.

SOLEN tolkes like enkelt og direkte som barnet på hesten - det viser lykke, livsglede, sans for det skjønn i livet. Å se på verden på en helt ny måte - idet en ser alt liv forenet i lys og glede. Det er et kort for optimisme, energi, dyp kjærlighet.

Blad nr. 1/90

PSI - 1990:

Leder: Sigrid Kvisle, Ammerudhellinga 72, 0959 OSLO 9, tlf 257601
Nestleder: Karen-Marie Strøm, Ekebergvn. 216, 1162 OSLO 11, " 286232
Kasserer: Berit Tønnessen, Lindebergåsen 50 E, 1068 OSLO 10, " 300000
Redaktør: Rigmor Heide, von der Lippes gt.15 b, 0454 OSLO 4, " 865253
(privat) " 602734

PSI-kontoret: Adresse: Vidars gt. 13 (inngang Brageveien) " 691635

Postadresse: P S I, Pb. 4418 Torshov, 0403 OSLO 4

Postgirokonto: 0802 210 8868

Innholdsfortegnelse:

1. Tarotkortet - THE SUN - av Rigmor	s. 1
2. Innholdsfortegnelse	s. 2
3. Redaktørens spalte	s. 3-4
4. "TRO", dikt av André Bjerke	s. 5
5. "Mediumismen går nye veier", oversatt av Alice Mürer	s. 6-11
6. Dikt : ANGELS, AFLOAT, GIVE THEM STRENGTH	s. 12
7. "O - Solen" - Dikt av Margareth Madsen	s. 13
8. "NEW AGE" av Knut Aasheim	s. 14-17
9. Fredsspillet METAPONTUM av Tom Saxlund	s. 18-21
10. FRIGJØRENDE PUSTING (rebirthing) - Trygve Lange Nielsen	s. 23-25
11. REINKARNASJONSTERAPI (regresjon) - Trygve Lange Nielsen	s. 26-31
12. "Den levende sannheten" dikt av Rolf S. Sandnes	s. 32

Annonser:

Fredsspillet METAPONTUM - v/Tom Saxlund	s. 21
SCANALKA og NATUR OG MYSTIKK	s. 22
HOMEOPAT TIL ÅRNES-DISTRIKTET - v/Rolf S. Sandnes, AVIRGO A/S	s. 32

Info:

GUDENES DANS - forestilling fra Tibet - i Chateau Neuf, 15/5-90

Redaksjonen: Alice Mürer, Sigrid Kvisle, May Nilsen og Rigmor Heide.

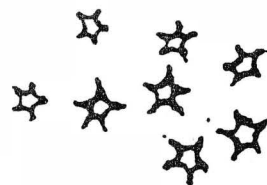
Annonser: henv. Bjørg Jaklin, PSI-kontoret, tlf.: 691635

Tegninger: Karen-Marie Strøm

Stoff kan sendes til PSI, Postboks 4418 Torshov, 0403 OSLO 4,
eller direkte til Rigmor Heide, von der Lippes gt. 15 b, 0454 OSLO 4

Redaktørens
spalte

Vel møtt til PSI-bladet i det første av 90-årene - dette spennende, siste sekelskiftet før vi begynner på et nytt århundre. Her er prognosene fra den kinesiske astrologi:

Fra 27. januar har vi levd i Hestens år - og det varer til 14. februar 1991. Hestens år (jeg siterer fra Neil Somerville's bok "Det kinesiske horoskop for 1990") bringer med seg en følelse av frihet, vitalitet og energi. Det er ikke noe vanlig år - det er et år fullt av løfter og håp. Et år da du får ny selvtillit, og da tiden er inne til å ta positive avgjørelser og sette dem ut i livet. Hestens år blir et spennende og stimulerende år - et festlig år. Politikere og ledere verden over vil gjøre sitt beste for å skape fred og velstand i dette tiåret, det vil finne sted flere møter mellom toppolitikere hvor de viktigste problemene i verden vil bli diskutert. Man kan vente seg konstruktive og vidtrekkende løsninger. Viktige handels- og nedrustningsavtaler vil bli undertegnet, og den tredje verden vil få effektiv hjelp. Man står samlet bak en innsats for å gjøre verden bedre, tryggere og renere.

Det blir tatt nye initiativ for å løse gamle uoverensstemmelser og bringe fred mellom krigførende parter - med tydelig fremgang, det vil bli et år som er preget av større forståelse mellom nasjonene, og selv om ikke alle problemer og uoverensstemmelser forsvinner, vil forståelse og sunn fornuft prege verden.

Oppmerksomheten blir rettet mot forurensning og økologi. Det vil sannsynligvis skje ting (som f.eks. oljeutslippet fra Amoco Cadiz) som vil legge et stort press på politikere for å gjøre mer for å beskytte miljøet - med konstruktive løsninger som resultat.

Hesten er et meget atletisk dyr, mange store sportsbegivenheter har funnet sted i Hestens år (tidl. 1954, 1966, 1978), men Hestens år har også vært preget av voldsomme naturkatastrofer og tragiske ulykker. (Vi har jo allerede hatt katastrofebrannen på danskefergen, tog-kollisjon, og flyulykken på Værøy)

Hestens år utmerker seg ved store byggeprosjekter og 1990 blir ingen unntagelse. Det er sannsynlig at mange land vil gå hardt inn for å løse trafikkproblemer, avskaffe bolig mangelen og bygge ut økonomisk svake områder. Turistindustrien blir preget av sterk utvikling dette året, men pga. den store konkurransen kan prisene bli betydelig redusert.

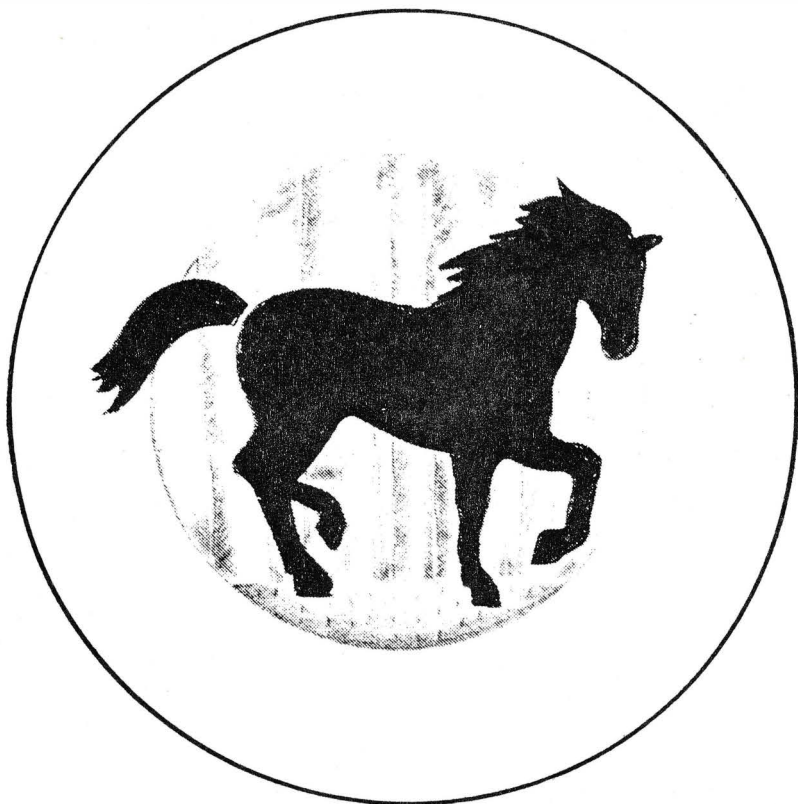
Det blir økonomiske oppgangstider i begynnelsen av Hestens år, det er vanligvis preget av optimisme og håp for fremtiden. Men markedet vil være meget følsomt for dårlige nyheter og uroligheter og forandringer, så investorer må følge godt med i markedsutviklingen og ikke la seg lure av en falsk følelse av trygghet.

Dette var det generelle - så får den som vil skaffe seg Somerville's bok og lese hva Hestens år betyr for sin type - enten en nå er Drage, Slange, Rotte eller Gris.

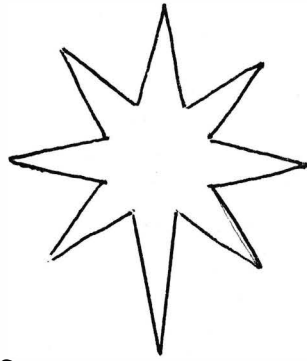
På PSI-plan er det skjedd store ting. Vi har flyttet inn i eget PSI-kontor i Vidars gt. 13 på Adamstuen. Sigrid Kvisle, Solveig og Kjell Wien har pusset opp - endog stilt opp i juleferien til arbeid - og kjøpt nytt inventar, og resultatet er blitt et lyst, lekkert og koselig kontor hvor vi kan ha egne møter (med alt utstyr ferdig til bruk), små kurs/seminarer o.l.

Vi har hatt en vellykket innvielsesfest på nyåret, og er nå begynt å venne oss til at vi har et sted vi kan være og holde på med alt arbeidet som hører med til en stor forening som vår. Vi synes det er viktig å danne et bindeledd mellom de som har kommet "lengere" enn andre - og alle oss som søker informasjon og lærdom. Vi har et stort program for vår- og høstsesongen, og det fører med seg mange oppgaver som må fordeles mellom medlemmene/rådet - med for stor belastning på enkelte. Dersom det er noen medlemmer som vil gjøre en innsats i noen av komitéene for å hjelpe til, kan de snakke med Sigrid, lederen for PSI. Gode idéer til nye aktiviteter, tips om flinke foredragsholdere o.l. tar vi også gjerne imot.

Vi vil benytte oss av den vitalitet, energi og frihet Hestens år gir oss i år til å gjøre det vi gjerne vil ha gjennomført - hvem vet hva Geitens år i 1991 vil bringe !!

Rigmor

André Bjerke:

T R O

Jeg har en tro
jeg tror på historiens mål:
Det bevegelige menneske.

Ikke den ensomme,
innfanget av sin egen tyngde
dorskt betatt av sin navle
som Buddha
under Bo-treet.

Ikke martyren
med det snudde smil
og de fuktige mansjetter,
bærende jordens synd
på sine skuldre.

Ikke idealisten
i hvit ekstase,
knelende for sine bleke altre
av is og marmor.

Ikke den rastløse
hvis nerver snapper etter avspenning
som en slange
når dens tenner kiler av gift.

Ikke tyrannen
hvis hender krummer seg av angst
for avmakt.

Ikke den herskesyke
hvis ild truer med å drepe
ved sin kulde.

Ikke den snevre
hvis blikk ikke når lenger
enn til de egne pupiller.

Ikke den golde
hvis ord stivner
og blir til en vegg av sort glass
mellom deg og ham

Ikke den nøkterne
som ikke kan gi en tanke form
uten å skjære dens hjerte ut!

Et menneske
hvis vesen er mykhet,
hvis natur er
leende forandring!

Et menneske
hvis drøm peker ut av
hans egne sirkler.

Et menneske
for hvem jorden bevarer sin
friskhet,
for hvem himmelen aldri er uten
en regnbue

Et menneske som kan vende
billedet av Gud
inn mot seg selv!

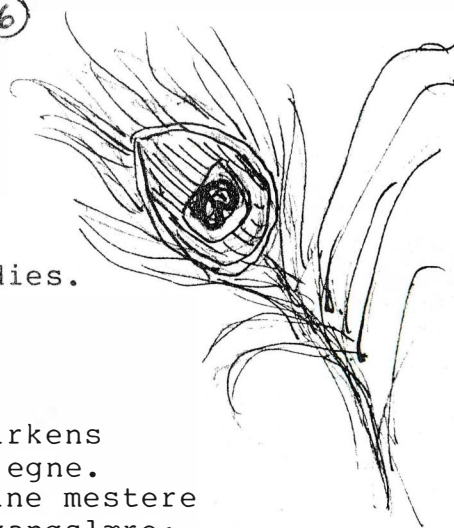

MEDIUMISMEN GÅR NYE VEIER

Utdrag fra en artikkel i Light Magazine, sommeren 1989, av Paul Beard, basert på et foredrag i The College of Psychic Studies.

Oversatt og bearbeidet av Alice Mürer.

Like fort som Spiritualismen forkastet kirkens dogmer, har den forlengst skapt seg sine egne. Den tidligere lære, som den mottok fra sine mestere og guider, var egentlig ment som en overgangslære; det var kanskje ikke mer enn vi kunne ta imot dengang. Idag snakkes det om bevissthetsnivåer som vi gradvis gjør oss fortjent til, en slags åndelig stige. Billedet av denne er ikke ferdiglaget, men hele tiden i vekst. Idet vi når opp til ett nivå, blir vi vist oppgaven på det neste trinnet.

Det er umulig å gjøre sannheten til noe fastsatt eller fastlåst, som for eksempel et fotografi eller et rettslig dokument. Samtidig som vi vokser i vårt indre og forandres, forandres også sannheten i oss. Den virkelighet vi møter i den neste verden er et uttrykk for det sannhetsnivå vi er kommet frem til her i denne verden. Det er viktig å erkjenne at sannheten er foranderlig, ikke en statisk ting. Det er naturligvis mye lettere og behageligere å tenke seg sannheten som noe uforanderlig, fordi vi da ikke behøver å gjøre noe for å forandre oss selv. Men - sannhet er det samme som åndelig vekst.

I våre dager er vi iferd med å legge mer vekt på det indre enn det ytre menneske, det indre menneske som overlever døden og som allerede er i oss nu, og som er meget mer levende og interessant enn det ytre skall som vi bærer med oss her på jorden.

Det overrasker oss ikke at det er en stor del misnøye med den ortodokse Spiritualismen idag. Den beskjeftiger seg kun med de som kommer over rett etter døden, istedetfor å spre dypere innsikt i det indre liv slik det leves derover, og som det også kan leves her på jorden. **Mediumismens opprinnelige oppgave, det å gi bevis for at vi overlever døden, var naturligvis riktig.** Men det var bare begynnelsen. Det har ingen hensikt å gi det samme og lignende bevis igjen og igjen til de samme menneskene.

To ledende menn på dette området, Conan Doyle og Maurice Barbanell - med en tidsforskjell på femti år - har begge uttrykt sin uro over den utilstrekkelige bevismateriale som gis. Den kjente psykiske forskeren og president i Society for Psychical Research i begynnelsen av dette århundre, F. W. Myers, sa for kort tid siden at den virkelige hensikten med kommunikasjon mellom våre to verdener består i å vise at mennesket er et åndelig vesen. Mediumisme på dette planet er når sjel kommuniserer med sjel og ånd med ånd.

Hvordan, og på hvilken måte kan vi forbedre denne tidligere form for mediumisme slik at den blir mer nøyaktig og ikke gjentar de samme utilstrekkelige bevis igjen og igjen?

Kunsten er den høyeste form for kommunikasjon, og la oss se hvordan forfatterne arbeider. I kunsten må du lære å kutte ut det uvesentlige.

Jeg foreslår derfor at mediet unngår enhver fysisk beskrivelse av kommunikatoren (den avdøde), slik hun/han var på sine eldre dager. De fleste fysiske beskrivelser er kjedelige og kan ofte passe til mange foreskjellige mennesker. På denne måten bringer man kommunikatoren tilbake til sitt gamle jeg, det han ikke lenger er, og som han er glad for å ha kvittet seg med.

Det kan skje naturligvis at en spesiell fysisk faktor kan være beviskraftig. Et medium her på the College of Psychic Studies hørte seg selv si "øye-glass". Men han var ikke fornøyd med dette - ikke så sjelden med medier - og han skjønnte at han skulle ha sagt "glass-øye", og det var nettopp det hans kommunikator hadde, han hadde mistet sitt ene øye i det militære.

Men, hvis det ikke foreligger noen spesiell eller usedvanlig fysisk faktor, hvordan skal et medium beskrive den avdøde? Førstnevnte kan forsøke å gjengi den avdødes karakter og personlighet, slik som en forfatter gjør det, ved en spesiell egenskap som lever tvil av gjenkjennelse.

Herman Melville begynte "Moby Dick" med fortellerens ord "Kall meg Ishmael". Der har vi med en gang det sentrale element i hans karakter. Etter døden er han fremdeles Ishmael, en utstøtt i sine egne øyne, inntil han finner frem til hvordan han kan forandre seg. Målet er å gå dypere enn det rent anekdotiske. Da gjengir mediet noe som er vanskelig å motbevise, og det som er viktig å merke seg her er at man skaper en samstemthet som gjør det lettere for kommunikatoren (den avdøde) å fremføre sitt spesielle budskap. Den riktige setningen, det riktige ordet, kan sammenlignes med en psykometrisk ting, den skaper en god forbindelse. Kunsten er kortfattet, og kunstneren går rett på sak, han vet hvordan han skal utelate irrelevante ting. Hvis mediet ser i riktig retning vil budskapene gradvis bli sterkere og mer dyptgående. Et medium her på vårt College sa til en enke: "Din mann snakker om en sommerfugl uten vinger". Hun skjønnte med en gang hvem hennes mann refererte til. Var ikke det en vakker måte å beskrive sin datter på - som var krøpling?

Beskrivelser bør altså være klare og enkle og holde seg mest mulig til det essensielle ved personligheten. Men det er allikevel to vanskeligheter. Den første er: hvor kommer egentlige minnene fra? Noen ganger kan det være klientens minner som mediet fanger opp. Det andre er at disse minnene identifiserer klart hvordan den avdøde kommunikatoren var her på jorden, men får man vite hvorledes han er nu, hva hans nye liv lærer ham? Medmindre han er fastlåst i det gamle billede av seg selv, har han nu forandret seg, kanskje betydelig. Uttalelser som korrekt beskrev ham slik han var på jorden er nu irrelevante fordi han har vokst fra dem.

Det er altfor lett å inkludere alminnelige ting, de har lett for å passe til mange mennesker og er derfor av liten verdi når det gjelder beviskraft.

Når man ringer på telefonen oppgir man sin identitet. Men ingen ringer bare for å gjøre det. Det budskapet som følger etterpå kan faktisk være ennå viktigere som bevis enn den aller første beskrivelse av vedkommendes identitet. Det kan ha en meget dyp hensikt, noe som kommer fra kommunikatorens sjel. Det tilhører hans åndelige fingeravtrykk.

Aldous Huxley sa to ting da han kommuniserte etter sin død. Det første var at siste gang han så vedkommende "sitter", var da han ble fulgt til flyplassen. Det var sant. Det andre var at han nu, i sitt nye liv, forsto at han ikke hadde verdsatt kjærligheten nok, han hadde ikke elsket nok. Hvilket av disse to budskapene ville du verdsette høyest?

Av et ekte medium ventes det at hun/han kan skjelne mellom hva som leses fra auraen til klienten, og det som kommer fra den ikke-fysiske verden. Ivy Northages guide - Chan - har gitt en viktig advarsel når det gjelder dette punkt:

Det aura-nivå (auric level) som de fleste sensitive arbeider utifra idag er basert på klientens (the sitters) følelsesmessige ønsker og lengsler. Hvis klienten er full av tanker om sin situasjon som den sørgende, er det meget lett å fabrikere tankeformer og emosjonelle erstatninger på dette planet. Og mediet er naturligvis glad når mottageren sier: "Ja, akkurat slik var han." Men det er ikke noen garanti for at det var en ekte kommunikasjon. Mediet må selv lære å skjelne mellom aurallesning og det hun/han mottar fra den åndelige verden. Erfarne medier kan bevege seg, ved hjelp av sine guider og hjelpere, fra ett plan til et annet, idet guiden sier: "Denne gang blir vi nødt til å bruke dette plan, en annen gang et annet." Kan mediene trene seg i dette kan det revolusjonere hele den åndelige forståelse.

Det er en spesiell og viktig type budskap som et medium kun kan formidle ved hjelp av trening i indre fordypelse og stillhet, og i indre adlydelse. Det skjer når hun/han overrekker et budskap som er helt atskilt fra det som er sagt forut og det som følger etter, og det kan ofte synes irrelevant og endog uten mening. Dog, det går rett i hjertet til klienten som med en gang vet hva det betyr og hvor meningsfylt det er. Det er disse budskapene jeg kaller for "News from Nowhere" De forholder seg som oftest til en åndelig situasjon. Det er umulig å forutsi dem. Mediet må være modig og åpen.

Flere og flere medier unngår å nevne navnet på kommunikatoren, ikke fordi de ikke kan, men for at vedkommendes identitet skal bli gjenkjent i selve karakteriseringen. På denne måten beveger man seg mer på det indre plan. En annen trend i vår tid er å trene opp klienten gradvis til selv å "ta inn" eller "plukke opp" informasjon og derefter tolke det materiale som vedkommende får inn under sin egen meditasjon. På samme måte som mediet "får inn sitt." Naturligvis er det meget lettere å være sitt eget medium enn å være det for et annet menneske. Telepati fra den neste verden holder på å bli mer og mer alminnelig og akseptert. Hvis dette sprer seg og kan funksjonere hos fler og fler mennesker, blir det ikke mulig lenger å benekte liv etter døden. Selv tror jeg dette er en del av en større plan ledet av våre guider.

Det er uten tvil en økende tendens i vår tid til å spre et mer nøyaktig og grundig bilde av livet etter døden. Det gamle og overfladiske vi engang hadde er utvilsomt med på å forringe dette bilde. De får det til å ligne mer på livet her på jorden, enn hva det virkelig er.

Tiden er nu moden til å gå videre. La meg gi et eksempel:

Dengang da de tidlige spiritualister gjorde narr av den ortodokse kristendom hadde de på samme tid vanskeligheter med å gi fra seg den ortodokse kristne idé om en plass i himmelen. De ville ikke oppgi tanken om en belønning for sitt arbeid på jorden. Og belønningen var for dem **Sommerlandet**. Dette var en erstatning for himmelen og som de fleste erstatninger er det et dårligere produkt. F.W. Myers sa for lenge siden at **"vi lever ut våre lengsler og lykkسالighet i Sommerlandet, inntil vi oppdager at grensene for vår livs-horisont utvider seg. Dermed er vi rede til å gjøre oss ferdige med Sommerland. Livet her på jorden er også fullt av illusjoner, men vi lærer allikevel av dem hele tiden. Evig utvikling - som Spiritualismen lover - består ikke i å bli løftet oppover stigen, vi må selv foreta oppstigningen og selv klatre oppover.** En oppstigning som en må gjøre seg fortjent til gjennom videre arbeid og lærdom **etter døden, akkurat som her på jorden.** Vi må nødvendigvis slippe de gamle oppfatningene nu selv om de en gang var til hjelp i forbindelse med overgangen til neste liv. Nye idéer blir også etterhvert gammeldagse siden vi er og blir begrenset i hva vi har evne til å absorbere. Vi må trene oss selv i fleksibilitet, og ikke minst må vi la være å kreve fullstendig visshet. Det er, paradoksalt nok, nettopp dette som begrenser det hele aller mest.

Våre guider sier nu at ethvert fremskritt etter døden betyr hardt arbeid. I neste liv skaper vi vår egen virkelighet så godt vi kan, derefter må vi møte det som kommer i vår vei og enten forandre eller legge til det som er nødvendig. Det er hele tiden ens egen virkelighet, fordi vi har fri vilje til selv å skape den, tilogmed begrense den.

Det er her meget av det harde arbeidet begynner, arbeidet med ens eget ufullkomne selv. Myers kaller det å skrelle av seg lagene som på en løk.

Medier leser som oftest den ytre aura når de gir klienten en personlighetskarakteristikk, og den kan være helt korrekt, men de har en tendens til å forsømme den indre aura som inneholder vidnesbyrdet om ens tidligere liv og den del av ens karma som klienten er opptatt av å forbedre. Og den åndelige oppgaven vedkommende har valgt å påta seg i dette livet - før sin fødsel. Hvis mediet bare leser fra den ytre aura blir klienten før eller senere skuffet, selv om alt høres bra ut. Det er bare det at den åndelige del av ham ikke får næring.

Gjennom den ytre aura-lesning forteller mediet klienten ting om ham selv som han ofte vet fra før. En god prøve på en "sitting" består i å spørre seg selv: Har jeg oppdaget noe nytt om meg selv gjennom denne lesningen? - Chan, Ivy Northages guide, sier at denne form for mediumisme er meget lettere enn virkelig kommunikasjon fra den andre siden.

Enkelte ganger er det fare for at mediet konsentrerer seg om å gi en "forestilling". En slik forestilling har ingen åndelig verdi. Våre guider søker derfor medier som er villig til å akseptere disiplin på et dypere plan.

En del av arbeidet er å finne frem til svaret på klientens åndelige spørsmål, noe han kanskje ikke er istand til å formulere riktig selv, men som han føler er nødvendig for ham. Andre klienter kan forsøke å tilfredsstille sine behov i en helt annen retning. Estelle Roberts guide, Red Cloud, sa ofte: "Dere spør ikke alltid de riktige spørsmålene, men vi forsøker å gi dere de riktige svarene."

Den indre auraen er altså et annet navn for den dypere del av en selv. Ikke ens hele selv, for - den del av en selv - ens høyere selv, som det kalles - er ikke inkarnert. Kunnskapen om oppgaven den har påtatt seg er nedfelt i den indre auraen.

Et medium er ikke alltid istand til å formidle guidens utvidede synsfelt og visjon. Budskapet blir da en form for praktisk hjelp som klienten trenger på sitt neste trinn på sin åndelige vei.

Jeg tror de fleste guider går inn for å lese den indre aura. Det er jo nettopp den som inneholder en persons virkelige natur; det er det område hvor guiden kan se hvilken hjelp er mest nødvendig. Den indre aura er et levende, vibrerende hele, et område hvor personen - fra sitt nuværende utviklingstrinn - kan vokse inn i sin fremtid. Men, både gode og onde krefter spiller inn her. Det å lese en indre aura bør være en hellig oppgave.

Ofte føler mediet at klienten har fraveket den oppgaven han/hun påtok seg før fødselen. Her trengs det et medium som arbeider i nær sammenheng med sin guide for å finne frem til en åndelig diagnose for klienten. Dette kan også føre frem til en form for healing, ikke først og fremst på det fysiske plan; klienten har kanskje ikke noen sykdomstilstand på det nuværende tidspunkt. Det er mer snakk om en mangel på åndelig gjeninnstilling som kan ha moralske konsekvenser og som senere kan resultere i sykdom. Klienten har på et tidligere tidspunkt skilt lag med sitt indre selv, fra sin åndelige livslinje. Han må erkjenne at han er kommet på feil vei, derefter kan arbeidet begynne.

Det mest vellykkede mediumistiske arbeid på det indre aura-felt er egentlig ganske lik den rolle presten spiller. Gjennom ydmyk erkjennelse oppdager mediet at hun/han er mer enn det hun er seg bevisst, akkurat som hun finner mer i sin klient enn vedkommendes ytre selv. Hans/hennes mediumistiske begavelse tillater henne å gå inn i andres private og hellige verdener hvor hun er istand til å åpne opp for blokkeringer som isolerer og holder klienten fanget. Jeg siterer den kjente clairvoyante Mario Schonmakers definisjon av prestens rolle: "Han er den som kan gjenforene vår sjel med dens opprinnelige oppgave og utfordringer som vi må igjennom". Dette kan bety innsikt i tidligere liv, ikke ved nysgjerrighet eller adspredelse, men kun for å bevege klienten til å forstå hvordan disse liv fremdeles virker inn på ham idag, og som kan være årsak til mange av hans problemer. De er der inntil klienten erkjenner dem og således kan overvinne dem.

Hvordan ser vi på dagens form for mediumisme? Selv tror jeg den bør være mer søkende enn den er idag. Man venter at et ekte medium skal ofre meget av sitt daglige liv for å vokse i innsikt og kvalitet, noe som er nødvendig for å vekke og trenge inn i klientens indre dyp, et dyp som er mer tilgjengelig enn vi ofte er klar over.

I mediumismens videre utvikling og praktisering burde den bli anerkjent som en profesjon bygget på oppofrelse og betydning. Hva så med klienten, hvor går hans vei? En klok dommer sa engang: "Loven er åpen for alle, akkurat som Ritz Hotel." Men klienten behøver ikke å betale samme pris for sitt budskap som hvis han går på Ritz. Det budskap som går rett i sjelen kan ikke måles i penger; det overskrider enhver pris. Den virkelige prisen klienten er nødt til å betale er det alvor hun/han legger i arbeidet, og hvor dypt vedkommende bestemmer seg for å virkeliggjøre budskapet i sitt liv.

Tilslutt - hva består et mediums belønning i?

I de sjeldne og spesielle tilfellene hvor mediet snakker utover sin egen visdom, ser hun/han foran seg en klient, et menneske hvis liv er blitt forandret og gjenopprettet i løpet av et enkelt møte.

Det er mediets privilegium, dets ansvar og glede.

- - # - -

Paul Beard var President i the College of Psychic Studies i 18 år. Han har skrevet tre bøker om Spiritualismen:

"Survival of Death", "Hidden Man" og "Living On".

Oversatt og bearbeidet av
Alice Mürer.

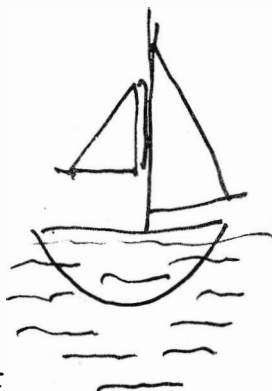

A N G E L S

Angels tiptoe through the door
light as petals on the floor
won't be heard and can't be seen
hovering, though, behind the screen.

They are there to bless your task,
when in doubt, have trust and ask
for their guidance, and behold -
road to wisdom will be told.

Anxious mind with bitter thought
heart and soul in icy drought -
rest, have confidence in this:
Angels' presence is your bliss!

A F L O A T

A boat
is afloat
on the river of pain
Afloat
is the boat
although heavy with strain

A boat
is afloat
out of loss may come gain
Afloat
is the boat
voyage never in vain!

GIVE THEM STRENGTH

Man, you never can tell
by the toll of the bell
who will come or will go
they all run to and fro

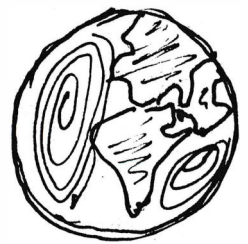
Through my curtain I see
some be slaves, some be free
with their unforeseen ends
on the road where it bends

God take care of them all
when they stumble and fall
give them strength, make them see
what a joy life can be!

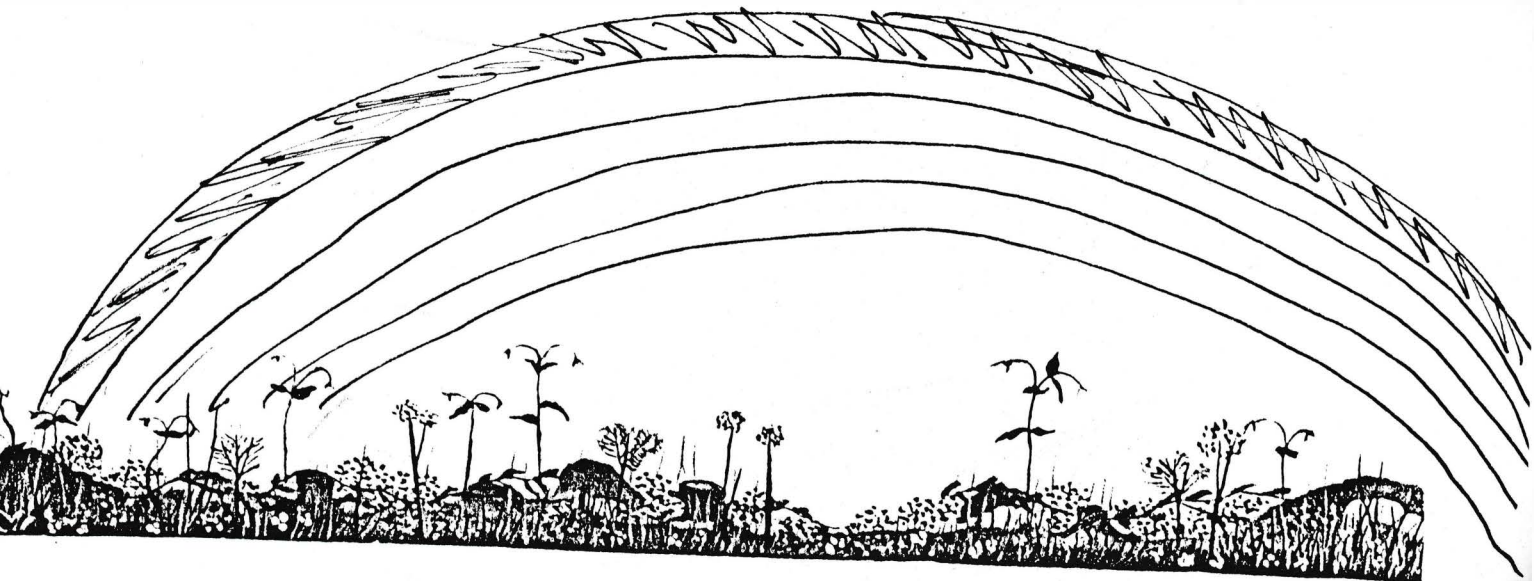

O - Solen. Kjærlighetsparadiset!
 Visjonenes - visdommens - kunnskapens bolig.
 Uendelighetstanken
 i hukommelsesbanken
 Du gir og du gir
 får lite tilbake
 Moder Jord
 vet hva i deg bor
 Det er dens små barn
 sprellende i tankegarn
 som ikke forstår
 hva du gir - hva de får
 For uten en tanke
 lar de i Solskjoldet banke
 Huller så store i nord og i syd
 Tette øre
 kan ikke høre
 Jorden som roper - Nei! Nei! Jeg lever!
 Ser dere ikke tåken som svever!
 I syd og i nord
 der isåndene bor
 Pollandet - Regnbuebyen
 skinner eterisk i glansen
 fra perlemorskyen

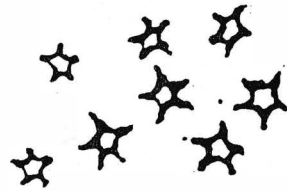
Margareth Madsen

NEW AGE

av Knut Aasheim

New Age er utvilsomt etterhvert blitt et velkjent begrep også i vår "avkrok" av verden. Dette betyr eller representerer forskjellige ting for forskjellige mennesker. For medlemmer av denne forening betyr kanskje New Age noe interessant, fascinerende, endog noe man føler seg tilhørende; - en ny helhetlig forståelse av mennesket i en universell sammenheng. For den ortodokse kirke betyr New Age en "ny-religiøs bevegelse" av - i beste fall - tvilsom og villedende karakter. For mange private kirkesamfunn er New Age, om ikke djevelen selv, så ihvertfall hans verk.

New Age er for endel blitt et belastet uttrykk, som til og med noen mennesker (bl.a. forfattere) som - sett utenfra - nettopp representerer New Age, tar avstand fra. Og la oss ikke være blinde - New Age kan nok være frynsete i kantene. Som en mektig "bevegelse" virker den som fluepapir på litt av hvert; bl.a. falske profeter og de som primært ser gode fortjenestemuligheter med en ny vri.

Men for hvor mange er - hånden på hjertet - New Age det ordet betyr, nemlig (en) NY TIDSALDER? Forstår vi individuelt og kollektivt at hva som synes å åpenbare en nyreligiøs bevegelse er forårsaket av en kosmisk begivenhet? At vi virkelig befinner oss i overgangen til en helt ny tidsalder som selv de mest bevisste bare aner konturene av? Har vi våknet såpass av vår tornerosesøvn at vi merker den forandringens vind som med stadig økende styrke blåser over vår jord? Eller sier vi som Peter før hanen gol: "Jeg kjenner ham ikke". En bibelsk "dommedag"; Armageddon? Nei, sier mange, den historien tror vi ikke på! Eller: "Det er lenge til!" - "Det kommer ikke til å skje noe!"

Men la det være klart - budskapet har gått ut: "Våkn opp! Nå er tiden inne!" - Det som har vært forutsagt for så lenge siden vil skje - er i ferd med å skje. Assosiasjon med katastrofer og dermed frykt gjør at mange tar avstand. Fordi frykten rir oss som en mare - fra det personlige til det verdensomfattende, ja knapt gjenkjennbar for hva den er - så vil vi frykte forandring, enhver forandring i vår tilværelse. Disse sterke ord, uttalt i sin tid av president Roosevelt er en sannhet å grunne på - ta lærdom av: "Det eneste menneskene har å frykte er frykten selv!"

Budskapet om en ny tidsalder er ikke noe å frykte, men et av glede hvis vi våger løfte blikket og se framover. Dog innebærer overgangen forandring, og vi må forandre oss med forandringen.

Gryende kosmisk forståelse åpner våre øyne for vissheten om at vi ikke er alene. Vi har aldri vært alene og kommer aldri til å være det. Allermest i denne største begivenhet i menneskehetens historie. Det være seg som individ, som gruppe eller som globalt samfunn, alle har vi en kosmisk forbindelse - og en kosmisk kilde for vår væren. Ethvert vesen i kosmos er gjensidig avhengig av ethvert annet vesen i kosmos. Jorden - og alle vesen på den, i den og rundt den - er alle endel av kosmos.

Det vil hjelpe vår åndelige utvikling å forstå dette og å føle dette i oss. Slik er kjærlighetens vesen. Det er sagt: Enhver tanke, ethvert ord eller handling som utgår fra et menneske virker enten oppbyggende eller nedbrytende på Universet! I sannhet et ansvar å tenke på.

Når nå flere kosmiske sykluser avsluttes for det levende vesen kalt Jorden og alt hun ved sin gavmildhet gir liv, er oppmerksomheten for dette stor i de mange sfærer og plan av kosmos. Men og så mye mer:

Jorden, eller Gaia, i denne tid har blitt sammenliknet med en kvinne som skal føde. Slik er det også, og "veene" har begynt. Kosmiske vesener fra mange sfærer og dimensjoner i vårt univers er engasjert som "fødselshjelp", og forberedelsene er klare. Så også for en gledesfest, for - som i den bibelske lignelse om den fortapte sønn - skal Jorden gjenforenes med vårt solsystems kloder i lys, glede og verdighet.

Med overgangen til en ny syklus beveger Jorden - og det kosmiske system den er en del av - seg nå inn i en ny sektor av tid og rom i kosmos, hvor det er sterke energier av ny art. Disse nye kosmiske energier strømmer nå til vår planet i stadig økende grad og påvirker alt og alle. Har vi øyne å se med er tegnene åpenbare rundt oss - i sterkere grad for hver dag.

Jorden - har noen sagt - er nå å sammenlikne med et blekkhus med gammelt blekk som holdes under springen og renses av klart, rennende vann. Først kommer mye grums til overflaten og skylles vekk før blekkhuset etterhvert selv blir rent.

Gaia - det levende kosmiske vesen, hvis "mørke" tid nå er til ende - reagerer på menneskenes grådighet og utakknemlighet og blodet fra drapets prinsipp, hver dag spilt på hennes vakre jord. I lyset av de nye energier søker hun å rense seg - riste av seg det gamle "blekket". Dette manifesterer seg fysisk gjennom de fire elementer - jord, luft, ild og vann. I klar tekst - jordskjelv, stormer, vulkanutbrudd, flodbølger/oversvømmelser. Graden av naturomveltninger vil være avhengig av oss selv og hva vi foretar oss hvert sekund. Men den karmiske ubalanse må rettes opp - på en eller annen måte. Det har vært sagt at de verste scenarier allerede er gjort umulige.

Ja, lys-arbeide virker - det heler i mange former, på mange måter - men arbeidet er stort og (lys-)arbeiderne er få. Sikkert er det at guddommelig intervensjon stadig finner sted. Re-aksjoner holdes tilbake i påvente av positiv utviklingsendring. De kosmiske lyskrefters representanter er tilstede rundt om på Jorden i en, for oss ufattelig kraft og størrelsesorden. De kjemper for å holde henne stabilt i sin bane. Mørke krefters siste spill blant mennesker søker desperat å avspore den guddommelige plan. Men Gaia får velfortjent hjelp. Blant menneskebarna sover så mange ennå, uvitende, uforstående . .

Så - er vi da i "de siste dager", som beskrevet i Bibelen? I Matteus evangelium (24. kap.) er denne tid omtalt og her er mye å grunne over og kanskje med dypere betydninger enn de mest åpenbare.

Det står også (Apostl. gjern. 2.17) at i denne tid skal "Gud utgyde sin ånd over alt kjød og eders sønner og døtre skal tale profetiske ord og eders unge menn skal se syner og eders oldinger skal ha drømmer".

Er det ikke nettopp det som skjer i raskt økende grad idag? De kosmiske energier som påvirker alle vil - generelt sagt - gi de med åndelig "legning" økende bevissthet. På den annen side vil de med sterkt materielle interesser kunne bli påvirket i den retning i ennå sterkere grad. I positiv retning kan vi se hvordan energiene har forårsaket den frihetsbølge som oversvømmer Øst-Europa i ett nå fra november ifjor.

Vi ser også - lokalt som internasjonalt - hvordan korrupsjon og maktmisbruk i stadig større omfang blir avdekket. Gjennom nytt, helhetlig syn på helse og terapier - inspirert kunst og forfatter-skap, ser vi økende bruk av evner som har gått under betegnelsen E.S.P. (Extra Sensory Perception = utenomsanselig oppfattelses-evne). Med rette har det vært sagt at E.S.P. egentlig bør stå for Elementary Spiritual Powers (= elementære åndelige evner).

Det er ikke bare i bibelsk tid forutsigelser om "de siste dager" ble gitt fra høyere åndelige kilder. I stadig sterkere grad blir det kjent gjennom bøker og skrifter "budskap" som vedrører denne tid og hvordan vi skal forholde oss til den. Det har gjerne fått betegnelsen "kanalisert materiale", og personen - en kanal. Egentlig er vi alle "kanaler" - men vår bevissthet om og forståelse av dette er svært forskjellig og dessverre generelt liten. Her er ett eksempel på en slik "beskjed":

Nå er tiden for å sette ut i livet nye prosjekter av forskjellig slag. Nå er tiden for å spille nye roller og sette nye konsepter ut i praksis. Vær forvisset om vår assistanse i alle foretak av New Age art.

Regnskapets time er her, hvilket betyr at karmisk ubalanse må rettes opp; det være seg om den er av personlig art, gjeldende en gruppe, av nasjonal karakter eller angår menneskets sivilisasjon generelt. Eller om man ville si: "Vi går hardere tider i møte".

Så sannelig - og det er av særdeles stor viktighet å ha tilstrekkelig lysbeskyttelse. Årvåkenhet er også nødvendig. Men fremfor alt - la kjærlighetens kraft strømme i deg, gjennom deg, fra deg.

Konsekvensen av menneskenes dårskap vil nå manifestere seg. Forvent voldsomme stormer og ekstreme værforhold i den umiddelbare fremtid. Lov og orden vil ytterligere forringes. Offensive våpen vil bli gjemt, men ikke ødelagt. Israel byr opp til sitt eget fall. I sannhet en sørgelig tilstand. Vær glade over å leve i et rolig hjørne av verden. Men ethvert land og ethvert menneske vil bli påvirket - er allerede påvirket.

Vi har kontroll, men kan bare blande oss inn i meget begrenset grad. Vi kommer i fred og kjærlighet, men frykt kan ennå manifestere seg blant menneskene på grunn av mangel på forståelse.

Nå er tiden for forandring. En tid for nytenkning - for å re-vurdere, for å reinvestere og re-spektere. Se! Tidenes ende bringer nye og herlige nyheter. En virkelig enestående begivenhet i menneskets historie. Men forandring betyr at det gamle må trekkes opp med roten før plantingen av det nye. Mennesket frykter forandring, men den må komme og det må legges all frykt bak seg og hilse det nye med glede i hjertet.

Kjærlighet er grunntonen til fremtiden som kommer. Mennesket må hilse velkommen kjærlighetens lys i sitt hjerte, sitt sinn, sin sjel. Søt er kjærlighetens sang, dog mektig er dens kraft. Den universelle strøm av kjærlighet tenner den Nye Rettferdighetens Sol som skal skinne over den nye og herlige dag.

LA DET SÅLEDES VÆRE!"

Knut Aasheim

NEWAGE DIGEST

- er et nytt magasin å finne i enkelte Narvesen-kioskers hyller. For de som leser engelsk - vel å merke.

Dette er et kvartalstidsskrift, og nr. 2 er i salg nå. På vel over 100 sider finner en fjorten artikler med titteleksempler som dette:

"Your energy problem", "Crystals and Healing",
"Chinese Food Cures", "The 12 Cell Salts of Health",
"Gandhi's Spiritual Path", samt bok- og musikk-reviews.

Vi fant kvaliteten overraskende god - absolutt verd et nærmere bekjentskap og de 25 kroner. Abonnement er mulig.

Knut Aasheim

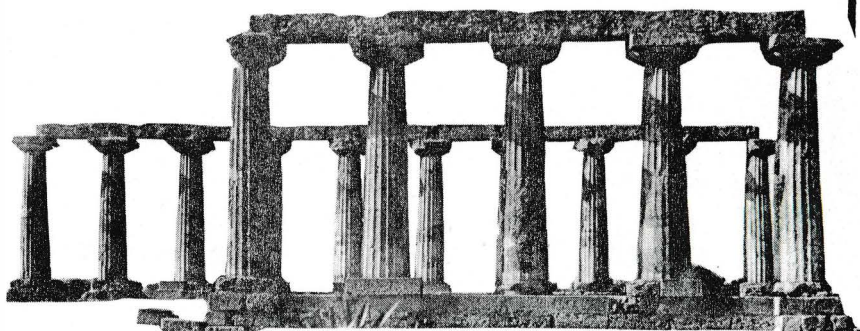
FREDSSPILLET

M E T A P O N T U M

hva er det?

av Tom Saxlund

Jeg kom borti dette spillet for en 3 års tid siden gjennom min venn og lærer Paul Liekens. Et spill som ikke hadde noen taper - heller ingen vinner. Det skulle foregå med full åpen dialog om hvert enkelt trekk i et fullkomment samarbeid. Et spill hvor man fører fred i motsetning til sjakk og andre spill hvor man fører krig og erobrer hverandre. Dette interesserte meg.

METAPONTUM

Jeg har trodd jeg visste hva et ord som "samarbeide" i sin helhet betød, men etter å ha drevet med forberedelsene til promotion og markedsføringen av dette spillet en stund, begynte ting å endre seg. Tankesettet har fått andre normer og grunnforutsetninger. Jeg reagerer sterkt på ting jeg før tok som selvfølgelig.

Et av hovedpunktene i Metapontum-spillet er at hvert enkelt trekk som gjøres av spillerne skal være til fordel for den andre spilleren umiddelbart eller i løpet av spillet, samtidig som en selv har fordel.

Da dette begynte å gå i blodet på meg fikk jeg frustrerende problemer i trafikken. Jeg kunne ikke forstå hvorfor ikke den bilen der kunne slippe den andre bilen frem så hadde både de og jeg kommet forttere frem - i stedet for å stå og stange på retten sin.

Ser du en dagsrevy, avis eller for all del overværer en politisk debatt, snakker alle om å "samarbeide", men alle sloss og konkurrerer så ord og "filler" fyker.

Metapontum-spillet inviterer til å lære en helt ny - eller "eldgammel" - tankegang. Å lære noe så nytt - som er så gammelt - har nødvendigvis sine radikale konsekvenser og krever sin innsats. Forhåpentlig blir det et bidrag til en fredeligere sameksistens i den lille verden rundt oss - så vel som det store verdenssamfunn. Odds'ene er dårlige for vi er jo alle inngroddede vanedyr som ikke liker smertefulle og problematiske endringer, selv om det skulle føre til det bedre.

Filosofen Hans-Theo Frenkel - som en tid studerte birøkting på hobbybasis - kom over et halv-spilt sjakkspill og begynte å spille brikkene tilbake på plass. Her er paralleller til bi-samfunnet med det sekskantede rutebrettet, som gjør spillet langt mer fleksibelt enn andre former. Ser man på biene som med høy smidighet og små trafikkproblemer manøvrerer frem og tilbake og arbeider for hverandre.

Sekskanten som symbol er mye brukt opp gjennom historien både i kristen og annen filosofisk bakgrunn. Etter hvert har Metapontum-spillet utviklet seg til det det er idag. Vi kaller det også gjerne for det omvendte "sjakk"spill. Alle regler er sjakk-lignende, men hele tiden omvendt og med motsatt målsetting.

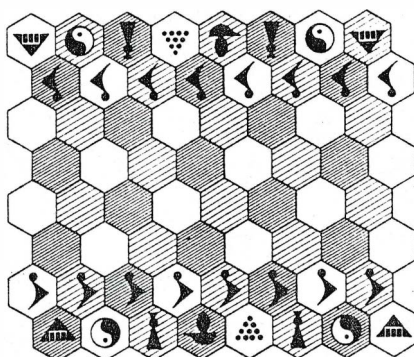
Opprinnelsen til spillet er svært gammelt. Pythagoras - ca. 500 år før Kristus - brukte slike spill i sine skoler, senere kalt "Mysteriskolene", og regjerte et større område i Syd-Europa på grunnlag av en slik filosofi med spillet som verktøy og uten bruk av hærsmakt.

Landsbyen og omegnen Metaponto i Syd-Italia var senteret. Originalutgaven av spillet er ennå ikke funnet. Thomas Moore og Hermann Hesse har begge vært på samme spor med bøkene "Utopia" og "Glassperlespillet".

Konkurransmomentet er fjernet fra spillet, og det gjør det krevende anderledes tankemessig. Det er ikke dermed sagt at spenningsmomentet og underholdningsverdien er borte. Det er ikke vanskeligere enn sjakk, og man blir aldri utlært på det som ved sjakk.

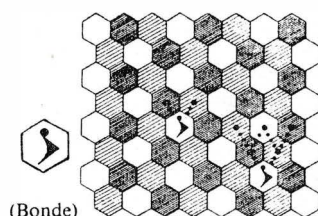
Hovedpoenget er at brikkene skal bytte territorium fra eksempelvis en tradisjonell sjakkoppstilling til sine nye hjemmehørende plasser på den motsatte side av brettet. Man kan også benytte andre varierende utgangsposisjoner. Byttinger skal gjøres på færrest mulige trekk, kortest mulig tid, best mulig samarbeid og kommunikasjon, like honnørpoeng og laurbærkroner. Spillet kan ikke gjennomføres uten samarbeide fordi det er brikkene som ikke kan komme hjem uten hjelp.

METAPONTUM
i en tradisjonell
"sjakk"-
oppstilling:

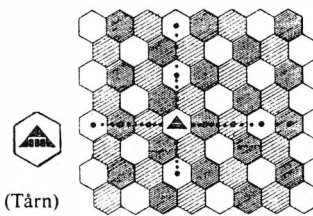
Spillbrettet er inndelt i sekskanter i tre forskjellige farger. 64 ruter som i sjakk med tradisjonell sjakkoppstilling.

PIONER

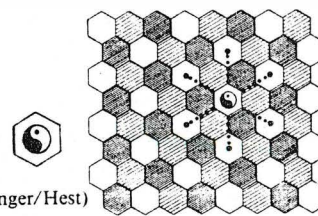
(Bonde)

TEMPELHERRE

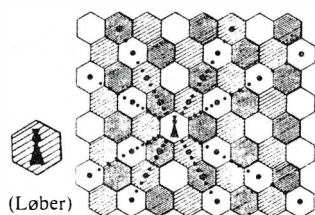
(Tårn)

VIDENSKABSMAND

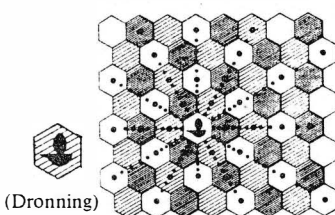
(Springer/Hest)

MINISTER

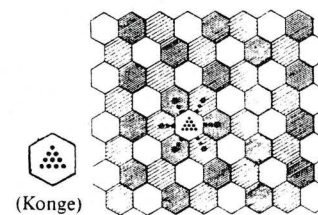
(Løber)

MAGISTER

(Dronning)

REGENT

(Konge)

Brikkenes trekk er beslektet med sjakkbrikkenes bevegelser. Oppsettet er likt, men navn og utforming er endret.

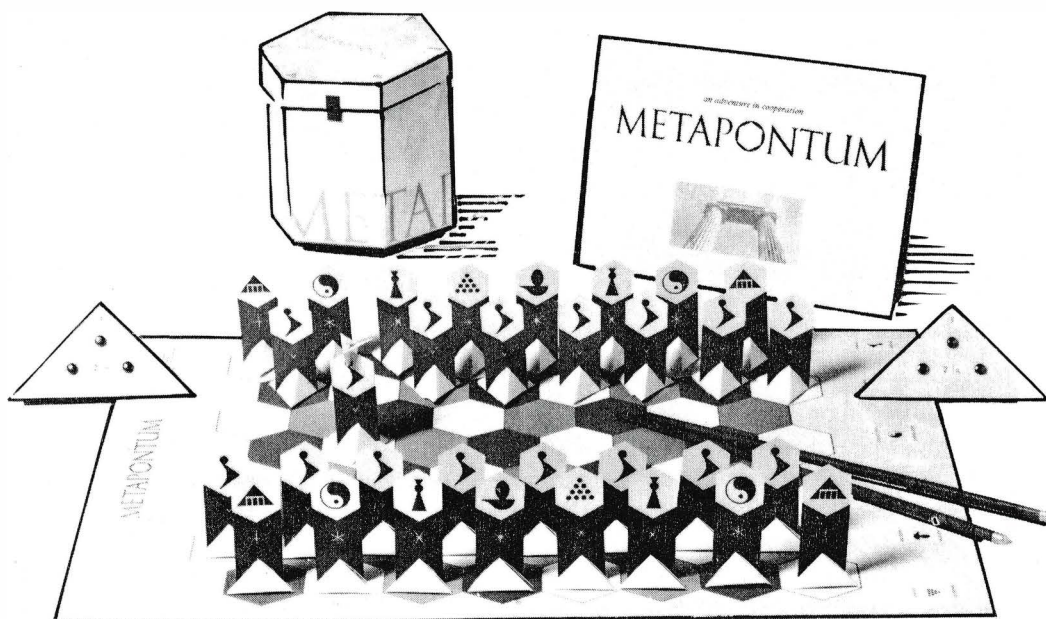
Kort sagt så er dette et omvendt sjakkspill. Alt det "aggressivt maskuline" i sjakken er forvandlet til det "tjenende feminine" i Metapontum. Sjakk og Metapontum danner dermed en fullstendig enhet eller helhet.

Verden vår er i dag i altfor stor grad preget av "aggressiv" og "maskulin" tankegang og energier. Det trenges i aller høyeste grad å balanseres ut med mere alment "tjenende" og "feminine" tanker, holdninger og handlingssett. Dette preger oss alle, men eksponeres forskjellig uansett kjønn.

Der er hilsningsseremonier bygget inn i spillet - og det kan trenges i våre dager å lære større ærbødighet og respekt for hverandre.

Brikkenes utforming og symbolikk har filosofen H. Th. Frenkel fått ved "syn" og inspirasjon fra den åndelige siden og de symboliserer menneskehetens store kulturer som verden bygger sivilisasjonen på.

Som man ser av brikkenes utforming har de dyp kulturell bakgrunn.

METAPONTUM

Pioneren symboliserer: de fremadstrebbende.

Tempelherrene: gresk kultur med pillarene og Egyptens kunst og vitenskap.

Vismennene: Kinesisk kultur

Ministrene: den romerske sivilisasjon og statsmakt, lov og orden.

Magisteren: hinduistisk tradisjon, forening av det maskuline og feminine prinsipp.

Regenten: Pythagoreiske matematiske tetrade og egyptiske symbol på evig liv.

Jeg har fått i oppdrag å markedsføre dette spillet over hele verden og fortjenesten skal benyttes til å gjenopprette Platons Akademi - som opprinnelig oppsto ved de Pythagoreiske Mysterieskoler. Danmark er det første marked som det ble utgitt i, og nå står Norge for tur.

Vi vil stimulere til å opprette spilleklubber som kalles Metapontum Hexiader, hvor man kan komme sammen og spille, hygge seg og lære mere om filosofien og bakgrunnen til det hele.

Det er få utsalgssteder for spillet foreløpig: Frogner Helsekost og Natur og Mystikk (Scanalka), men det kommer vel flere etter hvert. Folk som tenker i nye og alternative baner vil få en fin inspirasjon fra spillet.

Demonstrasjon av spillet vil foregå i Frogner Helsekost i uke 13, og en presentasjon hvor alle som møter får anledning til å spille selv blir arrangert.

FREDSSPIL METAPONTUM

For voksne og barn
Skaber kreativ tenkning og fællesskab
New Age spillet hvor ingen taper
hvor begge parter vinder

Kartonudgave	kr. 198,-
Standardudgave	kr. 658,-
Magnetbord udgave	kr. 798,-

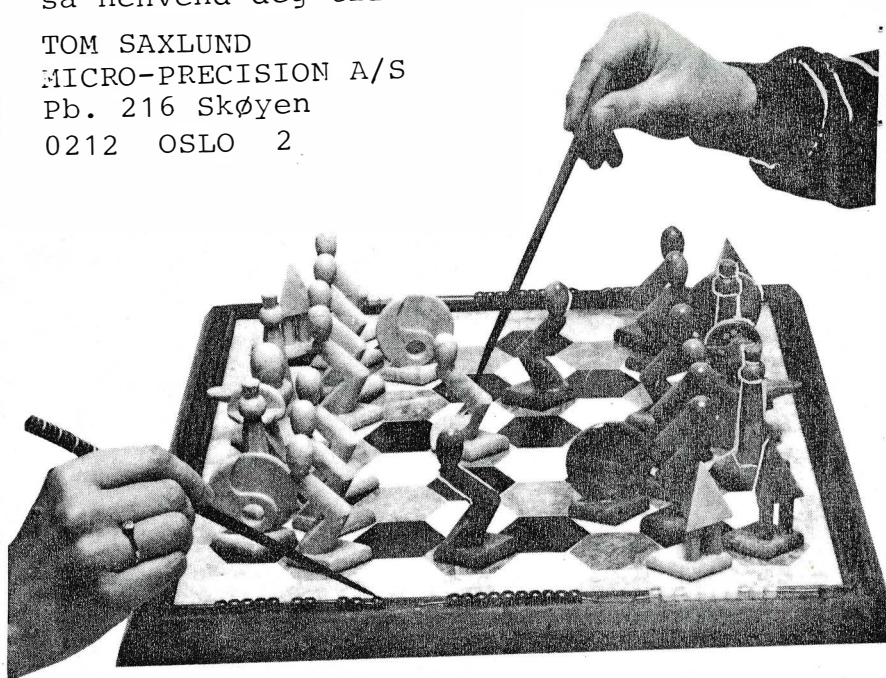
Forhandlere:

STRUBES BOGHANDEL
Dag Hammerskjølds Alle 36
2100 København Ø
Tlf. 31 42 53 00

METAPONTUM PROMOTION
v/ Erik Chrone Nielsen
Østre Vindingevej 85
4000 Roskilde
Tlf. 42 16 24 03

Er du interessert i spillet
så henvend deg til

TOM SAXLUND
MICRO-PRECISION A/S
Pb. 216 Skøyen
0212 OSLO 2

Bøker

Hos oss finner du et bredt utvalg i "alternativ" litteratur, dessuten Tarot-kort - krystallkuler - pyramider - penduler etc.

Liker du New Age musikk - vi har Norges største utvalg i MC, LP og endel CD.

Dessuten helsekostavdeling med stort utvalg.

Bor du uten for Oslo, så skriv etter vår bokkatalog og musikkatalog til:

NATUR & MYSTIKK

Thv. Meyers gt. 42
0555 OSLO 5
TLF: 02 - 35 36 40

Postordreadresse:

SCANALKA A/S

Postboks 38
2743 HARESTUA
TLF: 063 - 23 131

FRIGJØRENDE PUSTING (rebirthing) og
REINKARNASJONSTERAPI (regresjoner)

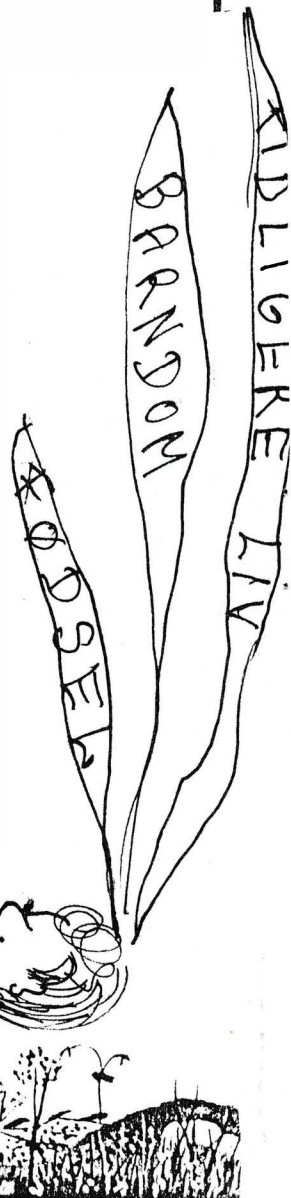
av Trygve Lange Nielsen

FRIGJØRENDE PUSTING:

Stadig flere spør seg i dag om de har levet før, om dette livet virkelig kan være alt vi har. Reinkarnasjonstanken har slått gjennom hos et raskt økende antall mennesker som ønsker å finne ut mer, søke, lete, få svar på grunnleggende spørsmål. Den vanlige oppfatning om at det ikke lar seg gjøre å undersøke dette gjelder dessverre de fleste av oss. Men det lar seg faktisk oppleve; helt bevisst, i detaljerte, skarpe bilder kan du foreta mentale reiser til tidligere (andre) liv, både her på jorda og på andre planeter.

En slik mental reise kalles en regresjon, og det er en spennende og lærerik opplevelse som kan sprengte mange grenser hos et menneske av i dag, hvor vårt åndelige liv gis så altfor lite leveberettigelse i et materielt samfunn. Å kunne være til hjelp for andre som ønsker å foreta en regresjon kan vi kalle reinkarnasjonsterapi. En regresjon er noe alle kan gjøre. Det du opplever vil ofte kunne få følger i livet ditt; ved å gjenoppleve f.eks. tidligere livs redsler vil en kunne se det utenfra, se årsakene, og frigjøre seg fra traumer som kanskje har forfulgt en i liv etter liv. Forhold og følelser vil kanskje bli satt i et nytt lys.

En annen form for grensesprengende terapi er frigjørende pusting eller rebirthing. Denne teknikken startet opp i USA i 1975, og må kunne sies å være den kanskje kraftigste av alle "teknikker" innen "New-Age-terapi" i dag. Gjennom en spesiell form for pusteteknikk (bevisst sammenhengende pusting, garantert ufarlig) i ca 1 time vil man frigjøre negative energier/ladninger som har lagret seg i kroppens ulike deler og organer.

Etterhvert kan man frigjøre spenninger; som gammel avvisning, depresjon, hat, sjalusi, skyldfølelse, raseri og redsel, for å nevne noen eksempler. Det skjer ved denne teknikken faktisk en rensing av chakraene, en frigjøring av blokkeringer som hindrer åndelig utvikling. Mange opplever at de har fått "et nytt liv" etter å ha pustet noen ganger. En kan kalle det en renselse, en mental dusj; du presser ut slagg, både fysisk og psykisk "skrot" du drar på. Om du forener dette med positive affirmasjoner og bevisst frigjøring av negative programmeringer vil jeg gå litt lenger og kalle dette for en meget effektiv form for selvhealing.

Hvorfor navnet "rebirthing"? Fordi mange etterhvert som de kvitter seg med gammelt skrot, traumer o.l. kan komme tilbake til sin egen fødsel, oppleve og etterhvert frigjøre fødselstraumer. Noen går også naturlig over i en regresjon, og opplever et tidligere liv i stedet.

Mange av PSI-bladets lesere vil huske Kristina Wennergren, som flere ganger har vært i Skandinavia og holdt foredrag og gitt terapier, både i gruppe og individuelt. Hun arbeider både med regresjoner og frigjørende pusting. Hun har også skrevet to bøker ("Inre harmoni" og "Inre resor") hvor hun tar opp alle disse temaene og mange fler. For oss har hun vært en stor inspirasjon. Vennskapet med henne har lært oss mye, og framfor alt; hun "dyttet" oss i gang med terapier selv. Behovet for å kunne se innover, lære og oppleve mer om seg selv som et guddommelig vesen, og om sine tidligere inkarnasjoner er voksende hos folk. Vi føler derfor at det er riktig å gå ut og fortelle at det nå kan tilbys frigjørende pusting og reinkarnasjonsterapi i Oslo-området. Nesoddtangen, 20 min. fra Aker brygge, 10 min. å gå.)

Hva - hvorfor - hvordan?

Hva disse to typene terapier er for noe vil jeg ikke si så mye mer om her. Les min "historie fra virkeligheten" som er gjengitt etter denne artikkelen. Begge deler er dessuten noe som må oppleves personlig for å forstås.

Hvorfor? - Vi er et ektepar på Nesoddtangen som har arbeidet med disse teknikkene fordi vi måtte. Vi måtte fordi vi hadde kommet til et punkt i livet hvor det var naturlig å arbeide med slike metoder for å lære mer, utvikle seg åndelig. At det etterhvert også ble til at vi begynte å arbeide med andre får Kristina delvis skylden for. Men det var nok meningen også, og vi må alle i størst mulig grad prøve å følge vår intuisjon, lytte til våre åndelige guider på vår vei mot lyset.

Hvordan foregår det ute hos oss? Min kone Ingvild driver nå hovedsakelig med regresjoner, mens jeg arbeider med frigjørende pusting. Vi har pusting i gruppe hver annen uke (seinere evt. hyppigere). Individuelle terapier bestilles over telefon, likedan påmelding til pustegruppe. Individuell terapi (begge typer), varer ca. 2-3 timer og koster 350,-. Pustegruppe koster 150,-.

Ved regresjon har vi først en prat sammen, om noe du evt. ønsker å ta opp, og om hvordan dette skjer, noe du lur på, osv. Deretter en avslapping, Ingvild "prater deg ned", til musikk. Ved hjelp av spørsmål og oppfølging loses du gjennom det du måtte oppleve, finner budskap, finner relasjoner til dine nærmeste i dag, og prøver å tolke dette sammen etterpå. Du vil ikke få inntrykk utover det du "tåler", dvs. det du er moden for i øyeblikket. Du er hele tida under din egen beskyttelse, og har også alltid med deg din egen personlige åndelige guide, eller skytsengel. Om du har et bevisst forhold til din åndelige guide eller ikke, har ingen betydning her.

Det viktige er avslapning, intuitiv opplevelse. Intellektet kan for noen bli en blokkering. Men nesten alltid vil man likevel kunne få et budskap. (I min historie var dette tilfelle, da hjelp pustning først på blokkeringene.)

Ved frigjørende pustning begynner vi også med litt prat, og te. Så en kort avslapping til chakramusikk. Deretter begynner jeg å puste, og du/dere tar etter når det føles naturlig. Under pustingen er terapeuten til for deg, prøver å kanalisere kjærlighet, gir deg massasje, bruker evt. krystaller m.v. Etter pustingen ligger du/dere opp til en time og slapper av. Da deler vi det vi har opplevd med hverandre (i gruppe), og dere får urtete, frukt og kaker. Under en pustning blir du tatt vare på med kjærlighet. Ett lite krav bør imidlertid stilles; du må ville det selv, om du bare kommer for å "tittle" har du ikke noe her å gjøre. Ring heller og spør - om du lurere på noe. Å puste i gruppe kan være en flott opplevelse hvor man effektivt mister masker og roller, og blir ømme og kjærlige. Kritikk er tabu, i en gruppe skal alle møte positiv respons; uansett. Individuell terapi gir selvsagt større anledning til personlig oppfølging, ta opp private problemer osv. (Da får du også healing og rensing av chakraer samtidig som du puster). Pustingen kan forøvrig også ha utrolig effekt hva smerter og sykdom angår.

Når det gjelder regresjonen omtalt nedenfor er denne bare ett eksempel, men ikke noen som helst norm for hvordan en regresjon vil se ut. Den er ganske dramatisk, og varte i 3 1/2 time. Dessuten hadde jeg pustet først. Jeg er jo også privilegert, i og med at terapeuten er min kone. Vanligvis varer en regresjon rundt en time, to timer med samtale. (Om ønskelig er det også mulig å få par- eller gruppregresjon.) Velkommen i lys og kjærlighet!

Trygve Lange-Nielsen

For timeavtale:

SOLDAG TERAPIER

v/Ingvild Forbord &
Trygve Lange-Nielsen

Øvre Utsiktsvei 55
1450 Nesoddtangen

Telefon 09-96 04 14
(tlf.svarer)

PS :

M.h.t. frigjørende pustning, healing og rensing av chakraer er det dessverre for tiden blitt for stort arbeidspress for Trygve.

Privattimer til nye vil derfor måtte vente til etter 1. juni. (Ring og skriv deg på liste.)

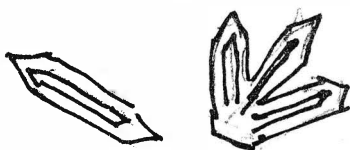
Pustning i gruppe har fortsatt plass til noen flere, og Ingvild har stadig ledig tid for private regresjoner.

DS.

REGRESJON:

Mexico; år 700 e. Kr.

av Trygve Lange Nielsen

Klokka var halv ni om kvelden, vi hadde lagt min sønn Matias og satt på telefonsvareren. Alt skulle ligge til rette for en uforstyrret kveld. Vi skulle prøve ut en ny "hestekur"; nemlig frigjørende pusting først, og regresjon etterpå. Først rydde unna blokkeringer, og så prøve å få fram bilder fra et tidligere liv. Det hadde seg nemlig slik at jeg hadde en eller annen form for sperre, noe som hindret meg i å oppleve noe under regresjon. Jeg hadde prøvd mange ganger med både Kristina Wennergren og med Merete Schade, uten hell. Og det enda jeg var topp motivert, visste mye om det - rent teoretisk. Men mitt logiske intellekt, venstre hjernehalvdel, yang, kom i veien for min intuitive opplevelse. Likevel - jeg visste godt hva jeg gikk glipp av, tre regresjoner hadde gått bra, i gruppe. Da er energiene sterke. Men en individuell regresjon gir selvsagt en helt annen anledning til personlig oppfølgelse.

Pusting var derimot kjent og trygt for meg, noe jeg har gjort mye. Så, altså. Til med å puste. Jeg var i grunnen litt lite lysten, sliten og trøtt, dessuten var ego på ferde og likte seg ikke helt. Ga meg en dose irritabilitet og ulyst. Nåvel. Jeg vant over mitt ego, og pustet etterhvert ganske fint. Som vanlig noe kramper, men helt uten smerter. Men stadig sliten, ikke akkurat ideelle forhold. Ingvild la krystaller rundt meg og på meg, masserte meg og var bare snill. Etterpå var det som vanlig aldeles deilig, fredfullt og harmonisk. Litt skjelven blir man jo, godt med urtete, frukt og litt mat. Etter en stunds hvile gikk vi i gang med regresjonen. Jeg kunne ikke helt se hvordan jeg skulle greie å se noe som helst, når jeg ikke hadde greid det hittil . .

Ingvild slappet meg av, "tok meg ned" - om man vil. Det hadde kanskje ikke vært nødvendig, jeg var jo totalt avslappet etter pustingen allerede. Jeg reiste med Ingvilds hjelp over en elv, og kom til slutt i land på den andre siden. Jeg snudde meg og gikk opp fra bredden. Over landskapet strålte det et kraftig varmhvitt lys. Sa Ingvild. - Jeg tvilte fortsatt på at jeg så noe som helst.

"Du står i et landskap, hva ser du? Er du mann eller kvinne?" Opp til da følte jeg meg fortsatt helt bevisst, logisk tenkende, og overbevist om at ingenting ville åpenbare seg for meg. Jeg visste ikke hva jeg skulle svare, men hun ba meg velge meg et svar. "Det er ikke tilfeldig hva du velger", sa hun. "Kvinne", sa jeg. Og plutselig kom alle svarene, luktene, bildene, følelsene - helt detaljert og skarpt, som perler på en snor! All tvil var dampet vekk som dugg for sola!

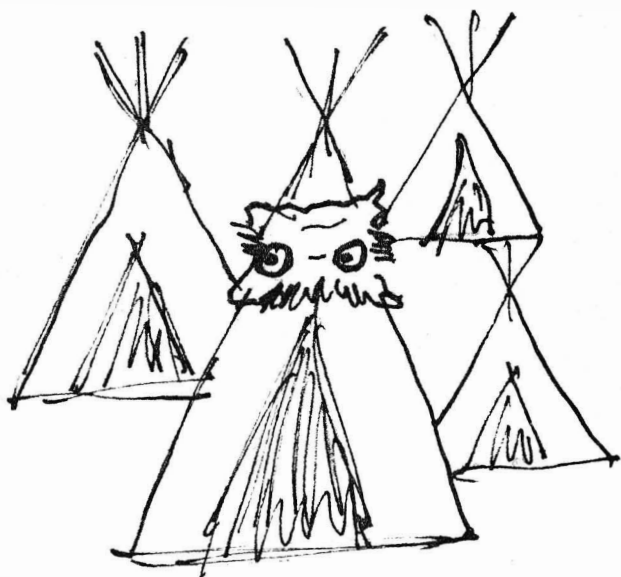
Jeg var kvinne, 40 år gammel, og sto barbeint på bredden og så utover et småkupert, frodig landskap. En mild vind fikk håret mitt til å blafre behagelig. Jeg hadde på meg en blå kjole som rakk meg til knærne, og et bredt dekorert belte om livet. Rundt halsen hadde jeg et likedan, men smalere, også det malt og med perlebroderier. På skrå bak meg ble jeg var to barn, 3-4-5 år gamle. De ble ikke klare, jeg så dem som gjennom et tåketeppe. Gutten ga meg en flyktig assosiasjon; jeg så for meg i et glimt ei lita peruviansk indianerjente. Merkelig.

Jeg var takksom, litt fjern, sto og slet med noe i sinnet. Jeg tenkte på stammens framtid, følte tydelig et sterkt kollektivt ansvar.

Bak meg til høyre var det høye fjell og inngangen til en dalrevne. Elven jeg hadde krysset kom fra fjellene. Foran meg strakte seg et sletteland så langt øyet rakk, med buskvegetasjon. Til venstre hadde jeg derimot skog, og jeg visste at bak den første skogtykningen befant seg min landsby. Landet heter i dag Mexico, og tiden var 700 e. Kr.

Jeg beveget meg mot landsbyen, gikk med trygge, sikre skritt. (Barna var borte.) Jeg var sterk, værbitt og mørkt rødbrun. Håret var svart, langt og tykt, ganske glatt. Øynene mørkebrune, nesten svarte. Kroppen min var merket av hardt arbeid og mange fødsler. Jeg var kraftig rundt hofter og skuldre, men smal om livet. Jeg kjente meg trygg og sikker i min egen kropp.

Landsbyen talte omkring 150 telt, og ca. 8-900 mennesker. Jeg nærmet jeg min egen bolig, et stort hvitfarget skinntelt. Over inngangen hang et bisonskinn, varmbrunt. På høyre side av dette var det malt en stor kraftig rød sirkel, inni denne flere mindre sirkler i andre farger. I sentrum var bildet av et menneske i fosterstilling, beskyttende noe i midten tror jeg. Det minnet meg om bildet av et en mnd. gammelt foster, svart på hvitt med en "glorie" rundt i orange. Et tilsvarende bilde fantes på venstre side, men der var den ytre ringen grønn. Inne i teltet var gulv og vegger kledd med bisonskinn, med grue i midten og en åpning i toppen av teltet. (Det var jeg som hadde malt bildene.)

Etterhvert som Ingvild "tok meg" hit og dit, og spurte meg ut om følelser, familie og andre forhold kom gradvis mer og mer fram for meg.

Jeg var lykkelig gift med en mann som var 2 år eldre enn meg. Han var en slags underhøvding, en flott, litt barskt utseende mann med halvlengt svart hår, med tett og kraftig skikkelse. Han nøt stor respekt hos alle i stammen, og ble elsket av mange. Han arbeidet bl.a. med opplæring av unge gutter, manndomsriter. Han var kriger, men likte ikke krig, det beste han visste var å gå i naturen på jakt. Han var jordnær, trygg og klok. Alle i stammen hadde et aktivt og levende forhold til det åndelige, så også min mann. Likevel var han ikke som meg, jeg hadde åpnet opp; fungerte som en kanal og hadde kontinuerlig kontakt med mine åndelige veiledere. Jeg så min guide som en stor, jordfarget fortettet "sky", ca. 2 1/2 meter høy, i luften foran og over meg. Jeg kjenner ham i dag også, han heter Emil og har aldri vært inkarnert på jorda, men har fulgt oss i mange, mange liv - i kjærlighet. Han er vår guide også i dag. Det var meget sterkt å kjenne ham igjen i en regresjon!

Jeg hadde to barn, ei jente på 6 og en gutt på 10 år. Jenta var glad og ubekymret, kanskje litt selvopptatt, hun brydde seg ikke så mye om andre. Gutten var takksam, innadvendt, ulik jenta, med sterke krefter i seg. Han falt litt utenom kameratflokk, ensom, og meget intelligent. Men også intuitiv. Han hadde det ikke alltid så bra. I teltet vårt bodde også min manns mor, svigermor. Jeg hadde stort sett et positivt forhold til henne.

Jeg var stadig opptatt av hvordan det skulle gå med stammen, pga. noe som hadde skjedd. Jeg fikk følelsen av at vi hadde hatt besøk av noen, fra en annen stamme, eller fra en annen dimensjon ?!. I hvert fall noe litt uforståelig. Jeg fikk ikke helt fatt i dette.

Mitt navn var Pawa Shi - "Vårblomst", min datters navn Ti Shi - "Sommerblomst". Jeg hadde hatt 5 fødsler, men de to første barna var døde, og et barn aborterte jeg. Jeg så for meg mitt eget hjerte som en myk blodrød pute, i denne var det små puteavtrykk, arr etter de to barna, dessuten et halvt utvisket avtrykk etter aborten. To småputer satt fortsatt på plass, mine to gjenlevende barn. Dette var plassen de hadde i hjertet mitt.

Vi var ikke fattige, men heller ikke rike. Min mann var som nevnt underhøvding, og hadde meget å gjøre i stammens råd, hva vi i dag ville kalle politikk. Han sa sjelden noe, men når han snakket ble hans ord fulgt, han var meget klok. Både han og jeg var mer opptatt av stammens kollektive skjebne enn av våre egne liv. Ellers hadde vi det godt sammen, også seksuelt. Jeg var også høyt respektert, fordi jeg fra 13-årsalderen (under innvielse til kvinne) hadde hatt åpen kontakt med åndene. Jeg var med i kvinnes råd, som var av mer uformell karakter enn mennenes. Jeg ble hyppig konsultert for råd og hjelp. Dessuten var jeg urtekyndig og kunne hjelpe folk med både fysiske og mentale lidelser. Noen få kvinner følte likevel misunnelse, og baktalte meg. De var redde for mine åndelige evner. Selv følte jeg ikke dette som noe stort problem. Likevel hadde jeg en liten sårhet i meg. Stammens medisinkvinne nøt nemlig høyere respekt, selv om hun hadde kommet meget kortere, spesielt hva åndelige evner angikk. Dette var litt vondt for meg. Likevel hadde jeg et godt liv, og særlig blant de eldre kvinnene hadde jeg nære venner.

Min tante var den kanskje mektigste kvinnen i stammen. Hun var gammel og meget vis, og jeg opplevde henne som min åndelige "lærermester". Hun var også søster av høvdingen, som altså var min onkel.

Før jeg går videre vil jeg fortelle hvem disse personene er for meg i mitt nåværende liv. Jeg utelater bevisst nesten alt om dem i dag, av hensyn til diskresjon. De behøver derfor ikke være slik i dette livet som de var det da. Imidlertid vil jeg nevne at sammenhengen mellom dem slik de var da, og forholdet mitt til dem nå, har meget stor betydning for meg. Det er mye å lære her, og mye som forklares.

Min mann da er i dag en meget god venn. Hans mor da, svigermor, er i dag hans kone, også en god venn. Min gjenlevende sønn da er i dag min barndomsvenn. Min datter da, Ti Shi, er idag min mor. Min tante da er i dag min kone Ingvild. Høvdingen er i dag min kones far. Han var den gang gift med min kones nåværende søster. De som spredde ryktene om meg er i dag min søster og min fars nye kone. Det virket som om hele landsbyen besto av mennesker jeg har hatt med å gjøre seinere. Omtrent alle disse ligner mye på sine inkarnasjoner av i dag, selv med et helt annet utseende kan de gjenkjennes umiddelbart på spørsmål. (Ikke alle har like lett for dette under en regresjon.) De har mye av den samme utstrålingen i dag som de hadde da. Jeg har overhodet ingen problemer med å tro på disse bildene, følelsesmessig stemmer det hele perfekt.

Noe negativt ved meg, Pawa Shi, den gangen? Ja, jeg nevnte jo litt sårede ambisjoner i forbindelse med medisinkvinnen. Forøvrig dette at jeg var litt fjern, litt "detached" i forhold til mine barn og min mann. Jeg var ikke til for dem med hele hjertet mitt. Ikke så å forstå at jeg ikke elsket dem, jeg var både trygg og kjærlighetsfull, men likevel; ikke nok. Jeg var mere hel overfor stammens ve og vel, og framfor alt i mitt forhold til åndene. Det åndelige var det viktigste i livet mitt.

Viktig vendepunkt i livet mitt? Da jeg var 13 år fikk jeg visjoner, og åpnet for alltid opp for mine åndelige evner. Allerede som lite barn hadde jeg et sterkt drømmeliv, minner om andre liv, osv. Men først som 13-åring erkjente jeg mine evner bevisst. Det forandret resten av livet mitt.

Den lykkeligste stunden i mitt liv var etter den første fødselen. Jeg kjente (kjenner her jeg ligger!) en utrolig kjærlighet velle opp i meg. "Hvem er den jenta i dag?" Det er - (svaret kommer plutselig, når jeg på spørsmålet ser nøyere etter, og begynner å gråte) - Matias! min sønn i dag! Det andre barnet, en gutt, får jeg vage bilder av, det er . . . det barnet vi skal adoptere fra Peru, i dette livet. (Ennå ikke født?) Jeg var 20 og 22 år gammel da jeg fikk disse to første barna mine.

Hvordan mistet jeg barna mine? (Jeg prøver å gå tilbake, fumler litt med bildene i sinnet, helt uforberedt på det som skjer.) Herregud! (Jeg skriker, hikster ubehersket, opplever smerte så stor at det nesten ikke kan bæres. Samtidig er jeg, Trygve, utenfor henne - Pawa Shi - ser det hele utenfra. Jeg prøver å beskrive det som skjer for Ingvild, og vi jobber litt med å skille den indre opplevelsen inne i Pawa Shi, og meg, Trygve. Dermed forsvinner den verste smerten, jeg ser det litt mer utenfra igjen.)

Barna mine, 3 og 5 år gamle, blir slått i hjel med en staur rett for øynene på meg! Jeg elsket dem med hele hjertet mitt da, elsket dem høyere enn alt annet, ikke som seinere i livet. Det var en krum, truende, beruset mann som drepte dem i ukontrollert sinne. Han gjorde det fordi han ikke fikk meg, som hevn. Han var utvilsomt syk på sjelen, gal. (Denne mannen er i dag min far. Jeg har ikke hatt noe godt forhold til ham i dette livet heller. Etter en stund roer jeg meg, og vi fortsetter.)

Jeg "forsvant" i svart sorg, for tung å bære. Men jeg fikk hjelp, ovenfra, utenfra. Fra utenomjordiske vesener, som hjalp meg med sorgen. (Men jeg ble ikke en "walk-in". Dette ser jeg klart under regresjonen, ikke da. Noe nærmere kommer jeg ikke dette spørsmålet.) Likevel, fra ca. 25 års alder blir jeg liksom litt fjern, det er for resten av det livet lagt et slør over følelseslivet mitt. ("Detatched"). De grusomme drapene var grunnen til at jeg hadde slike vanskeligheter med å ta fram "hele hjertet mitt" siden. Det rare er at jeg ikke ble grepet av hevntanker, jeg hadde på et vis kommet over det, skjøvet det ut. Men ikke tilgitt!

(Vi frigjør disse bildene, og går fram til et annet vendepunkt i livet.) Jeg var 59 år, og mistet mannen min, han ble drept i kamp. Jeg sørget, men kom gradvis over dette. Derimot endret min livssituasjon seg som følge av hans død. Stammen kom mindre og mindre til meg for råd og hjelp. Det viste seg at jeg hadde kunnet fungere som jeg gjorde pga. min manns posisjon. Da han døde fikk onde tunger plutselig ører å snakke for, og jeg ble etterhvert isolert og ensom. Fram til min død levde jeg alene, bitter og ensom. Min tante, min åndelige "mor", var død lenge før, så jeg hadde ingen faktisk støtte lenger. Min sønn reiste tidlig ut og bosatte seg langt derfra. Jeg fikk bare sett ham noen få ganger siden. Min datter var gift og bodde i landsbyen, men var som før likegyldig, og hadde sitt eget liv å tenke på.

Vi går fram til tida før jeg dør, jeg lå i teltet mitt på en seng, pakket inn i pelsskinn. Jeg ble 88 år gammel, og hadde blitt helt inntørket, utrolig rynkete, innskrumpet av bitterhet. På slutten kom mine barn til meg, min datter av plikt, min sønn av kjærlighet.

Vi ser tilbake på livet mitt, hva var min karmiske lekse?

At alle er like guddommelige, og alle har sitt eget tempo. Å lære ydmykhet. At det viktigste ikke er å åpne opp for det åndelige, men hvordan du bruker det når du først har åpnet opp.

Jeg lærte ikke den lekse, ikke praktisk. Selv om jeg erkjente dette før jeg døde, fikk jeg ikke gjort noe med det praktisk. Det ble skjøvet til neste (et annet) liv. Men med erkjennelsen fikk jeg fred før jeg døde, bitterheten forsvant. Hva var det som ga etter først? Hjertet. (Selvsagt)

Det var deilig å dø! Jeg ser (i regresjonen - "utenfra") meg selv sveve, langsomt stige oppover, gjennom teltet, opp mot himmelen. Kroppen lå samtidig igjen i senga der nede. Jeg ser, opplever innenfra hvordan det er å sveve, stige. Så blir jeg var en sølvstreng som dingler under meg, avrevet, løst fra sin jord - så og si. Utrolig vakkert. Jeg hadde ikke lenger kontakt med jorda, og følte meg fri.

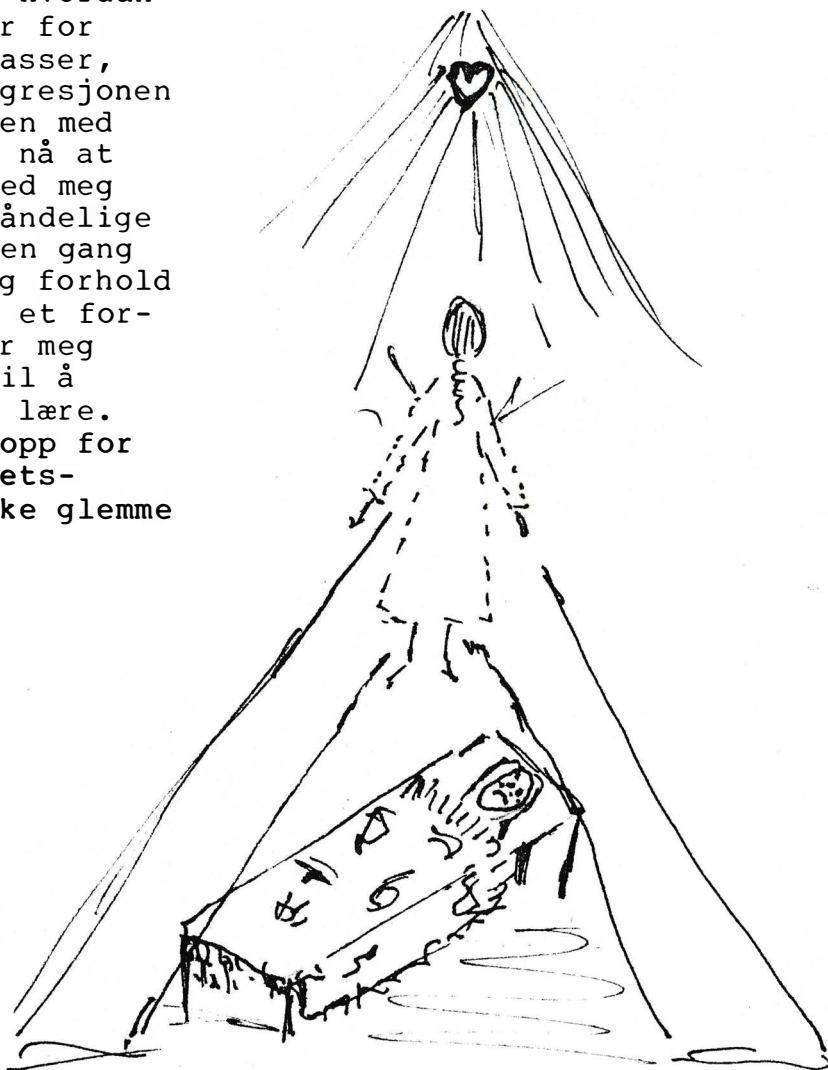

Jeg begynte å miste min form, tilværelsen ble mer "astral". Jeg steg mot et utrolig kraftig hvitt, varmt lys. Plutselig opplever jeg at i senteret av dette lyset er min tantes hjerte (!), det var som om hennes hjerte vokste og økte i størrelse. Det ble som å komme inn i hennes "hjerte", inn i en omfavnelse av himmelsk art. Alt opplevdes som kjærlighet, fred, som endelig å komme hjem. Min tante, min åndelige "læremester" i det livet, som i dag er min kone Ingvild, ventet på meg og elsket meg. Det har hun alltid gjort, og gjør det ennå.

Får jeg noe budskap? (Som gjelder for mitt nåværende liv?) Jeg skal være meg selv og tilgi min far (i dag) for at hjertet mitt skal slippe fri.

Jeg vil ikke si så mye om hvordan dette kan tolkes, det blir for personlig her. Men det passer, alt jeg opplevde under regresjonen faller helt naturlig sammen med mitt liv idag. Jeg føler nå at det kreves av meg "å ta med meg hele hjertet mitt" i min åndelige utvikling. Bildene fra den gang får hendelser, følelser og forhold i dag til å fortone seg i et forklarelsens lys. Jeg føler meg gudbenådet, som får lov til å se, som gis sjansen til å lære. Det er om å gjøre å åpne opp for den guddommelige kjærlighetskraften i ydmykhet, og ikke glemme hjertet sitt!

Trygve Lange-Nielsen

DEN LEVENDE SANNHETEN

Det finnes en evig, uforanderlig
og levende sannhet
bakom alt og alle
Ikke ett eneste individ
har oppfattet
hele sannheten

Spredte, løsrevne fragmenter
spedd opp med feiltakelser
er det eneste vi kan skryte av
Og det vi kaller sannhet
er ofte gammelt tankegods,
levninger fra oldtiden

Det vi oppfatter av sannheten
er svært begrenset
Lignelser blir oppfattet ulikt
avhengig av vår utvikling,
av det vi har gjennomgått

Det synlige er illusjoner,
det er hildringer
Det du tror er rødt
reflekterer bare den farge
det ikke vil absorbere
av hele skalaen av lys

Det fysiske, det du tar på
og kjenner, er ikke varig
Det varige er det usynlige,
den egentlige virkelighet
De egentlige verdier
er usynlige

Bygg ikke din egen virkelighet
på bare gamle sannheter,
på gamle skrifter
Få din egen sannhetssentral
Ta tid til kontakt
med din egen kilde.

Rolf S. Sandnes

H O M E O P A T el. T E R A P E U T
søkes til Årnesdistriktet.

Vi har ledige lokaler, litt over 30 m²
i sentrum av Årnes.

Det er rimelig leie, og stort pasientpotensiale.
Det finnes ikke homeopater eller andre terapeuter
på Årnes.

Vennligst kontakt Rolf S. Sandnes i helsekost-
forretningen AVIRGO A/S, telefon 06 - 90 17 00,
eller skriv til adr.: Postboks 223, 2151 ÅRNES

GUDENES DANS

For første gang i Norge

Rituell dans og musikk fra Verdens Tak

Chateau Neuf

tirsdag 15. mai kl. 20.00

FOR FØRSTE GANG I NORGE

For første gang får et norsk publikum anledning til å se og høre en unik kunstart: tibetanske lamaers rituelle dans og musikk. Denne kunstformen er en integrert del av munkenes religionsutøvelse med en rik symbolbetydning som har som mål å utvikle erkjennelse både hos utøver og tilskuer.

Forestillingen i Chateau Neuf fremføres av munkers fra Ganden-klosteret i Tibet. Det tilskuerne får oppleve er derfor ikke bare en sjelden kulturbegivenhet. Munkenes dans og musikk får en ekstra dimensjon ved at det dreier seg om en autentisk utførelse av lamaenes urgamle religiøse ritualer.

FORESTILLINGEN

Under forestillingen presenterer munkene et meget omfattende program som består av rituell musikk og dans fra tibetanske klostre. Under dansene bærer de fargerike drakter fra tradisjonelle ritualer og mysteriespill, som gir et sterkt visuelt inntrykk av Tibets rike kultur.

Munkene spiller karakteristiske instrumenter fra tibetansk klostermusikk som horn, symbaler, oboer, bjeller og trommer. Deres sangteknikk er meget spesiell og gjør dem istand til å frembringe de dype og klangfulle tonene som er særegne for tibetansk klostersong.

GANDEN-KLOSTERET

Munkene som gjester Norge kommer fra et av de største og mest berømte av Tibets klostre. Det ble etablert i 1410 og ble hovedsete for den største munkeordenen innenfor den tibetanske buddhismen. Ganden-klosterets posisjon illustreres best ved at den nåværende Dalai Lama dro hit for å la seg uteksaminere i sine religionskunnskaper i 1959.

Under kinesernes okkupasjon av Tibet, ble klosteret fullstendig rasert og fremstår idag som et vitnesbyrd over den terror som nesten lyktes med å ødelegge Tibets tusen år gamle kultur.

På 80-tallet har tibetanerne begynt å gjenreise enkelte av bygningene. I det store ruinlandskapet, som Ganden utgjør idag, vitner de om at tibetanernes tro og beslutsomhet fremdeles er levende.

I forbindelse med at Dalai Lama flyktet fra Tibet i 1959, klarte noen av munkene å flykte til India hvor de i 1969 begynte å bygge et nytt kloster for å videreføre Ganden-klosterets tradisjoner til en ny generasjon av tibetanske flyktninger. Over 600 munkers er nå knyttet til klosteret hvor de studerer buddhistisk filosofi såvel som musikk, dans, skulptur og malekunst. Deres innsats på disse områdene er et avgjørende bidrag til bevaringen av Tibets kultur.

I denne kritiske perioden for Tibet og dets kultur, har munkene funnet det riktig at den rituelle musikk og dans, som tidligere kun ble fremført innenfor klosterets enmerker, nå blir vist for et større publikum.

Åtte utvalgte munkers fra dette klosteret har derfor dratt ut på en verdensomspennende reise for å gi fremvisninger av tibetansk rituell musikk og dans. På reisen besøker de bl.a. USA, Canada, England, Holland og Sveits.

Besøket i Norge arrangeres i samarbeid med Tibet Foundation i London.

BILLETTER TIL FORESTILLINGEN

Begivenheten finner sted tirsdag 15. mai kl. 20.00 i Chateau Neuf. Billetter kan kjøpes fra 19. mars i Chateau Neuf (tel: 02-605424/693154), Billettsservice (tel: 02-423630) og i andre TM-utsalgs, bl.a. på mange postkontor.

PSI-kontoret: Adresse: Vidars gt. 13 (inngang Brageveien)

Telefon: 691635

Postadresse: P S I, Pb. 4418 Torshov, 0403 OSLO 4

Postgirokonto: 0802 210 8868